

УДК 811.111'37'42

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2026.45.2.35>

КОНФІГУРАЦІЯ КОНЦЕПТІВ-АВТОХТОНІВ ДИСКУРСУ ЗАТИШКУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКОМОВНІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ

CONFIGURATION OF AUTOCHTHONOUS CONCEPTS IN CONTEMPORARY ENGLISH-LANGUAGE COSINESS DISCOURSE

Кричун А.М.,

*orcid.org/0009-0002-1564-5963**аспірант, асистент кафедри іноземних мов для природничих факультетів
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича*

Дослідження спрямоване на реконструкцію мережевої організації концептосистеми сучасного англійськомовного дискурсу затишку на основі коактивації концептів-автохтонів в інтер'єрному медіадискурсі. Актуальність роботи зумовлена потребою корпусно-статистичного опису міжконцептних зв'язків як конфігураційного рівня організації концептосистеми: у межах дискурсивних сцен концепти функціонують не ізольовано, а як взаємопов'язані вузли, що формують кластеризований каркас мережі. Метою статті є виявити та статистично верифікувати коактиваційні концептів-автохтонів і реконструкція когнітивної карти дискурсу затишку як мережі емпірично підтверджених міжконцептних зв'язків. Матеріалом слугує тематичний корпус журналу *Ideal Home* (37 500 tokenів), сегментований на 3 000 дискурсивних фрагментів, що трактується як мінімальні одиниці спостереження для фіксації спільної актуалізації концептів. Методологія поєднує корпусно-дискурсивний аналіз із формалізованими процедурами кількісної перевірки: для кожної пари концептів будуються контингентні таблиці 2×2 (співприсутність/відсутність); статистичну значущість коактивації оцінено за допомогою критерію відношення правдоподібності для перевірки незалежності (G^2); контроль множинних порівнянь здійснено процедурою Бенджаміні–Нохберг; скориговані значення p подано як q_{BH} ($q_{BH} \leq 0.05$). Силу асоціації виміряно коефіцієнтом ϕ ; до мережі включали зв'язки з $\phi \geq 0.10$ як мінімально інтерпретованим ефектом.

Встановлено 24 статистично значущі коактивації між 51 автохтонним концептом, які формують структурний каркас когнітивної карти. Верифіковані конфігурації відображають прототипні механізми концептуалізації затишку: просторову локалізацію сцени (ROOM–LIVING ROOM; NOOK–CORNER), сенсорну параметризацію середовища (LIGHTING–GLOW; LIGHT–GLOW; COLOUR–TEXTURE; TEXTURE–WARMTH), матеріалізацію сенсорних ознак через текстильні та предметні носії (THROW–BLANKET; SOFA–THROW; LINEN–VELVET; DUVET–BEDDING) та результативну інтеграцію у вузлах ATMOSPHERE і RELAX. Отримані результати демонструють кластерно-сегментовану будову мережі з обмеженою кількістю міжпольових інтеграційних зв'язків, що забезпечують з'єднання підмереж. Реконструйована карта створює емпіричну основу для подальшого фреймового моделювання прототипних сцен затишного простору.

Ключові слова: концепт-автохтон; дискурс затишку; когнітивна карта; концептосистема; корпусний аналіз.

The study reconstructs the network organisation of the concept system of contemporary English-language cosiness discourse by analysing co-activation patterns of autochthonous concepts in media discourse on interior design. The relevance of the research lies in the need for a corpus-based statistical description of inter-concept relations as the configurational level of a concept system: within discourse scenes, concepts do not operate as isolated units but as nodes forming a clustered network backbone. The article aims (i) to identify and statistically verify co-activations of autochthonous concepts and (ii) to reconstruct a cognitive map of cosiness discourse as a network of empirically supported inter-concept links. The material is a thematic corpus of *Ideal Home* magazine (37,500 tokens), segmented into 3,000 discourse fragments which are treated as minimal observation units for detecting joint concept activation. The methodology combines corpus-assisted discourse analysis with formal quantitative procedures: for each concept pair, 2×2 contingency tables (presence/absence) are built; statistical significance of co-activation is assessed with the likelihood-ratio test of independence (G^2); multiple comparisons are controlled via the Benjamini–Hochberg procedure; adjusted p -values are reported as q_{BH} ($q_{BH} \leq 0.05$). Association strength is estimated by the ϕ coefficient with an operational inclusion threshold of $\phi \geq 0.10$ as the minimum interpretable effect size. The analysis yields 24 statistically significant co-activations among 51 autochthonous concepts, which constitute the structural backbone of the cognitive map. The verified configurations capture prototypical mechanisms of cosiness conceptualisation: spatial localisation of the scene (ROOM–LIVING ROOM; NOOK–CORNER), sensory parameterisation (LIGHTING–GLOW; LIGHT–GLOW; COLOUR–TEXTURE; TEXTURE–WARMTH), materialisation of sensory qualities through textile and object carriers (THROW–BLANKET; SOFA–THROW; LINEN–VELVET; DUVET–BEDDING), and resultative integration in nodes such as ATMOSPHERE and RELAX. Overall, the reconstructed network displays a cluster-segmented configuration with a limited number of cross-field bridging links that connect densely knit sub-networks. The cognitive map provides an empirical foundation for subsequent frame modelling of prototypical cosy-space scenes and for interpreting how spatial loci, sensory parameters, and material objects jointly construct the experience of comfort and relaxation in contemporary English-language media discourse.

Key words: autochthonous concept; the discourse of cosiness; cognitive map; concept system; corpus analysis.

Постановка проблеми. Інвентаризація концептів певного дискурсу не вичерпує опису його концептосистеми як когнітивно організованої

структури, оскільки на конфігураційному рівні концепти функціонують не як ізольовані одиниці, а як взаємопов'язані елементи. У цьому контек-

сті когнітивна карта постає як формалізована модель міжконцептних зв'язків, що відображає емпірично верифіковану структуру їх коактивацій [1, с. 29–33; 2, с. 124–130; 3, с. 147–149]. Така модель дозволяє реконструювати структурну організацію концептосистеми на основі статистично значущих патернів взаємодії концептів [4, с. 213–214]. У цьому дослідженні когнітивна карта трактується як формалізована мережа коактивацій концептів, виведена з корпусного матеріалу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У когнітивній лінгвістиці концепти трактуються як взаємопов'язані елементи єдиної концептуальної системи, у якій значення формується через відношення до інших концептів і визначається позицією в концептуальній мережі [5, с. 15–35; 6, с. 8; 7, с. 1–23]. На рівні когнітивної обробки дискурсу такі елементи утворюють стабільні конфігурації (статистично верифікована бінарна коактивація) – регулярні патерни взаємодії, що забезпечують ментальні моделі ситуацій [8, с. 4–5]. На макрорівні концептосистеми демонструють властивості семантичних мереж із кластерною організацією та нерівномірним розподілом зв'язків, унаслідок чого окремі концепти виконують роль структурних центрів, входячи до множинних конфігурацій [9, с. 2, 7; 10, с. 42–47]. Така мережева організація концептуальної системи створює підстави для її емпіричної реконструкції на основі корпусних даних.

Корпусно-дискурсивна традиція показує, що міжконцептні зв'язки можуть бути емпірично реконструйовані на основі регулярностей спільної появи їхніх мовних репрезентацій у тексті, що створює підстави для відтворення мережевої організації концептосистеми на корпусному матеріалі [11, с. 6–20; 12, с. 29–45].

Актуальність розвідки. Попри наявність теоретичних моделей концептуальних мереж і корпусних методів їх аналізу, для дискурсу затишку бракує системного опису міжконцептних зв'язків як цілісної мережі коактивацій, верифікованої статистично на корпусному матеріалі.

Мета статті – виявити та статистично верифікувати коактивації концептів-автохтонів і на цій основі відтворити мережу міжконцептних зв'язків дискурсу затишку. Досягнення мети передбачає розв'язання таких завдань: (1) окреслити методологічну рамку корпусно-дискурсивного аналізу для моделювання міжконцептних зв'язків; (2) виконати бінарну розмітку корпусу за принципом «концепт активований / неактивований» у межах дискурсивного фрагмента та обчислити матрицю

коактивацій для пар автохтонів; (3) перевірити коактивації за допомогою контингентних таблиць 2×2 і статистики \log -likelihood ratio (G^2) із контролем множинних порівнянь (Benjamini–Hochberg FDR) та оцінкою сили асоціації (ϕ); (4) сформулювати перелік статистично верифікованих пар і інтерпретувати їх як конфігурації автохтонів у когнітивній карті дискурсу.

Матеріалом дослідження слугує тематичний корпус журналу *Ideal Home* (37 500 токенів) [24], який репрезентує сучасний англомовний дискурс затишку, сегментований на 3 000 дискурсивних фрагментів, які становлять емпіричну одиницю спостереження.

Об'єктом дослідження є сучасний англомовний дискурс затишку. Предметом дослідження є конфігурації автохтонів, що формують когнітивну карту цього дискурсу.

Виклад основного матеріалу. Для моделювання системних міжконцептних зв'язків використано уявлення про когнітивну карту дискурсу – ментальну модель організації та взаємодії концептів у колективній картині світу відповідної спільноти [4, с. 213–214]. Концепт когнітивної карти походить із когнітивної психології і пов'язаний з ідеєю Е. Толмена про «внутрішню карту» як ментальну модель середовища, що опосередковує зв'язок між когнітивними репрезентаціями та поведінкою [13, с. 192–194]. Подальший розвиток цього підходу в межах методології когнітивного картування продемонстрував можливість реконструкції ментальних структур на основі системно релевантних текстових даних, які відображають зв'язки між концептами, що створило підстави для застосування когнітивного картування до аналізу мовних і дискурсивних структур [4, с. 215–217; 14, с. 7–12].

У цьому дослідженні конфігурацію концептів-автохтонів змодельовано як неорієнтовану мережу коактивацій, у якій концепти виступають вузлами, а зв'язок між двома вузлами фіксується у разі їх спільної актуалізації в межах одного дискурсивного фрагмента ($A-B = B-A$). Дискурсивний фрагмент визначено як мінімальну текстову одиницю, у межах якої фіксується спільна актуалізація концептів і яка відповідає завершеному опису інтер'єрної сцени. Такий підхід відповідає корпусному принципу виявлення асоціативних зв'язків на основі розподільних патернів [15, с. 1–5; 11, с. 15–20].

Для кожної пари концептів побудовано таблицю співприсутності / відсутності (2×2), яка відображає частоту їх спільної та окремої актуалізації у корпусі. Для кожного дискурсивного

фрагмента задавали дві бінарні змінні: $A = 1/0$ (концепт A активований/неактивований) і $B = 1/0$ (концепт B активований/неактивований). На цій основі будували контингентну таблицю 2×2 з частотами $(A=1, B=1)$, $(A=1, B=0)$, $(A=0, B=1)$, $(A=0, B=0)$. У таблиці 1 показник F відображає спостережену частоту співприсутності $(A=1, B=1)$, тобто кількість дискурсивних фрагментів, у яких обидва концепти були активовані. Коактивацією вважали випадки $(A=1, B=1)$ – спільну актуалізацію двох концептів у межах одного фрагмента. Статистичну значущість коактивації оцінено за допомогою критерію відношення правдоподібності для перевірки незалежності (G^2). Очікувані частоти співприсутності обчислено на основі маргінальних частот відповідно до моделі статистичної незалежності, що є стандартним методом виявлення асоціативних зв'язків у корпусній лінгвістиці та аналізі частотних розподілів [16, с. 65–70, 237; 17, с. 3]. З огляду на множинність перевірюваних пар, рівень значущості скориговано за процедурою Benjamini–Hochberg, яка забезпечує контроль частки хибнопозитивних результатів при множинних порівняннях [18, с. 289–290]. Окрім статистичної значущості,

силу асоціації між концептами оцінено за коефіцієнтом ϕ , який вимірює силу зв'язку між бінарними змінними [16, с. 59–62]. Мінімальний поріг інтерпретовано відповідно до конвенції малого ефекту, що забезпечує відбір асоціацій, які є не лише статистично значущими, а й когнітивно релевантними для структури концептуальної мережі [19, с. 185].

У результаті статистичної верифікації з повної множини можливих пар автохтонних концептів у мережі з 51 вузлом $(C(51,2) = 1275)$ виокремлено 24 статистично значущі коактивації (див. табл. 1). До фінальної мережі включено лише ті пари, які зберегли значущість після корекції множинних порівнянь за процедурою Benjamini–Hochberg ($q_{BH} \leq 0.05$). Операційний поріг включення встановлено на рівні $\phi \geq 0.10$, що відповідає конвенційному порогу малого ефекту за Cohen [19, с. 215–217].

Аналіз статистично верифікованих коактивацій у зіставленні з семантичними полями, адаптованими до типології К. Д. Бака [23], показує, що міжконцептні зв'язки мають селективний і кластеризований характер, утворюючи кілька щільних підмереж і обмежену кількість міжпольових коак-

Таблиця 1

Статистично верифіковані пари коактивації автохтонних концептів (за спаданням ϕ)

№	Concept A	Concept B	ϕ	F	G^2	q_{BH}
1	ROOM	LIVING ROOM	0.664	329	1322.954	9.9E-287
2	CANDLE	SCENT	0.196	6	114.672	3.95E-24
3	THROW	BLANKET	0.189	11	106.797	1.40E-22
4	SOFA	THROW	0.161	17	77.579	2.71E-16
5	LINEN	VELVET	0.159	5	75.984	4.86E-16
6	THROW	CUSHION	0.154	6	70.875	5.39E-15
7	LAMP	CORNER	0.150	7	67.692	2.32E-14
8	LINEN	WOOL	0.145	5	62.726	2.52E-13
9	VELVET	BOUCLE	0.143	4	61.695	3.79E-13
10	LIGHTING	GLOW	0.130	17	50.754	8.90E-11
11	RUG	SOFT	0.130	17	50.665	8.47E-11
12	VELVET	WOOL	0.128	4	48.799	2.01E-10
13	DUVET	WOOL	0.119	5	42.541	4.53E-09
14	TEXTURE	WARMTH	0.111	12	37.229	6.38E-08
15	DUVET	BEDDING	0.110	6	35.972	1.13E-07
16	COLOUR	TEXTURE	0.108	16	34.977	1.77E-07
17	DARK	INTIMATE	0.103	10	32.118	7.25E-07
18	THROW	SOFT	0.103	14	32.013	7.23E-07
19	LAMP	GLOW	0.103	5	31.904	7.25E-07
20	LIGHTING	ATMOSPHERE	0.103	30	31.689	7.69E-07
21	LIGHT	GLOW	0.101	14	30.904	1.10E-06
22	SPACE	RELAX	0.101	18	30.887	1.06E-06
23	BED	LINEN	0.101	7	30.596	1.17E-06
24	NOOK	CORNER	0.101	7	30.593	1.13E-06

тивацій (див. табл. 2). У межах цього дослідження поле Виск «Одяг і прикраси» реінтерпретовано як текстильно-матеріальний піддомен інтер'єру, що охоплює лексеми на позначення тканин, фактур і оббивних матеріалів (linen, velvet, wool, boucle), актуалізовані в інтер'єрному дискурсі.

Найбільшу кількість внутрішньопольових коактивацій демонструє поле «Житло і меблі» ($n = 5$). Поле «Сенсорне сприйняття» має $n = 4$ внутрішньопольових зв'язків, тоді як «Одяг і прикраси» – $n = 4$, формуючи сенсорний і текстильно-матеріальний сегменти мережі. Натомість поле «Просторові відношення» представлене однією внутрішньопольовою коактивацією (NOOK–CORNER), тоді як концепти поля «Емоції» входять переважно до міжпольових конфігурацій. Такий розподіл засвідчує, що поряд із локусно-житловим сегментом важливу роль у структурі мережі відіграють сенсорний та текстильно-матеріальний кластери, які є кількісно співмірними за числом внутрішніх зв'язків. Натомість залу-

чення окремих семантичних полів є нерівномірним: частина доменів представлена поодинокими або малочисельними зв'язками (напр., NOOK–CORNER), тоді як матеріально-текстильний сегмент («Одяг і прикраси») утворює компактний, але зв'язний кластер (LINEN–VELVET; LINEN–WOOL; VELVET–WOOL; VELVET–BOUCLE), у межах якого VELVET виступає локальним вузлом із підвищеною зв'язністю. Це свідчить не про периферійність усього домену, а про його спеціалізовану участь у матеріалізації сенсорних параметрів затишку.

Відбір міжконцептних зв'язків здійснювався за поєднанням статистичної значущості після ВН-корекції ($q_{\text{ВН}} \leq 0.05$) та сили асоціації (ϕ). Операційний поріг включення встановлено на рівні $\phi \geq 0.10$, що відповідає конвенційному порогу малого ефекту за Cohen і забезпечує відбір не лише статистично значущих, а й когнітивно релевантних зв'язків [19, с. 1–6, 79–81, 215–217]. Відповідно до класифікації величини ефекту, зна-

Таблиця 2

Розподіл коактивацій за семантичними полями та типом зв'язку

Семантичне поле / комбінація полів	Пари концептів	Кількість (n)	Тип зв'язку
Житло і меблі	ROOM–LIVING ROOM; SOFA–THROW; THROW–BLANKET; THROW–CUSHION; DUVET–BEDDING	5	внутрішньопольові
Сенсорне сприйняття	LIGHTING–ATMOSPHERE; LIGHTING–GLOW; LIGHT–GLOW; TEXTURE–WARMTH	4	внутрішньопольові
Одяг і прикраси	LINEN–WOOL; LINEN–VELVET; VELVET–WOOL; VELVET–BOUCLE	4	внутрішньопольові
Просторові відношення	NOOK–CORNER	1	внутрішньопольові
Сенсорне сприйняття	COLOUR–TEXTURE	1	міжпольові
Житло і меблі ↔ Сенсорне сприйняття	RUG–SOFT; THROW–SOFT; CANDLE–SCENT; LAMP–GLOW	4	міжпольові
Житло і меблі ↔ Просторові відношення	LAMP–CORNER	1	міжпольові
Житло і меблі ↔ Одяг і прикраси	BED–LINEN; DUVET–WOOL	2	міжпольові
Сенсорне сприйняття ↔ Емоції	DARK–INTIMATE	1	міжпольові
Просторові відношення ↔ Емоції	SPACE–RELAX	1	міжпольові
УСЬОГО внутрішньопольових		15	
УСЬОГО міжпольових		9	
ЗАГАЛОМ		24	

чення $\phi \approx 0.10$ інтерпретується як малий ефект, $\phi \approx 0.30$ – як середній, а $\phi \approx 0.50$ – як великий [19, с. 79–81, 215–217]. Обраний поріг ураховує емпіричний розподіл коефіцієнтів у мережі та запобігає її надмірній фрагментації.

Найвищу силу асоціації демонструють пари ROOM–LIVING ROOM ($\phi = 0.664$), CANDLE–SCENT ($\phi = 0.196$) та THROW–BLANKET ($\phi = 0.189$), які суттєво перевищують поріг мінімальної величини ефекту (effect size) і відображають найбільш стабільні конфігурації концептуальної коактивації. Високе значення ϕ для пари ROOM–LIVING ROOM зумовлене таксономічною близькістю концептів (гіперонім–гіпонім) і відображає прототипну специфікацію локусу інтер'єрної сцени в корпусі (room → living room), а не випадкову колокаційну суміжність. У цьому випадку ϕ фіксує семантичну залежність (ієрархічну вкладеність), а не автономну дискурсивну асоціацію двох незалежних концептів. Інші пари демонструють величину ефекту у діапазоні $\phi = 0.10$ – 0.19 , що відповідає малим і помірним ефектам за класифікацією Cohen і є типовими для природних семантичних систем, у яких концептуальні зв'язки формуються через множинні, але нерівномірні асоціативні залежності.

Встановлено, що 9 із 24 зв'язків поєднують концепти різних семантичних полів, тоді як 15 реалізуються в межах одного поля. Це свідчить про кластерно-сегментовану організацію мережі: концептуалізація затишку спирається на кілька щільних внутрішньопольових підмереж, а також на міжпольові інтеграційні «мости».

Класифікація за семантичними полями має онтологічний характер, тоді як мережеві показники (ступінь вузла, тип зв'язку) відображають функціонально-структурний рівень організації. Відтак семантична належність концепту до певного поля не визначає автоматично його інтеграційної ролі в мережі.

Поняття ступеня вузла (degree, k) визначається як кількість зв'язків, інцидентних певному вузлу, тобто число концептів, з якими він перебуває у безпосередній коактивації. У семантичних мережах вузли з високим ступенем функціонують як структурні центри (hubs), забезпечуючи інтеграцію різних сегментів концептуальної системи [20, с. 9; 10, с. 42–43; 21, с. 15; 22, с. 411–413]. За показником ступеня вузла (degree, k) найвищі значення k у мережі мають THROW ($k = 4$) та VELVET, WOOL, GLOW ($k = 3$). LIGHTING, LAMP, TEXTURE, LINEN і DUVET мають $k = 2$, тоді як більшість вузлів характеризується мінімальним ступенем ($k = 1$). THROW і VELVET

виступають локальними центрами відповідних підмереж завдяки більшій кількості інцидентних зв'язків, тоді як LAMP, маючи середній ступінь вузла, забезпечує інтеграцію елементів, але не формує ядро підмережі.

Концепти ROOM та ATMOSPHERE мають по одному статистично верифікованому зв'язку, отже у формально-мережевому сенсі не виконують функції структурних центрів (hubs), оскільки характеризуються мінімальним ступенем вузла ($k = 1$). Водночас їх низький ступінь не нівелює їх функціональної ваги у когнітивній організації дискурсу. ROOM доцільно інтерпретувати як базовий просторовий інваріант, що задає прототипний локус дискурсивної сцени та фіксується домінантною коактивацією ROOM–LIVING ROOM. ATMOSPHERE, своєю чергою, функціонує як інтегративний результативний вузол, репрезентований зв'язком LIGHTING–ATMOSPHERE. Таким чином, розподіл ступенів вузлів засвідчує функціональну ієрархію: концепти з вищим ступенем забезпечують інтеграцію просторових, сенсорних і матеріальних компонентів, тоді як вузли з мінімальною кількістю інцидентних зв'язків можуть виконувати структурно-інваріантні або результативні функції.

Наявність вузлів із підвищеною зв'язністю та кластерної організації узгоджується з установленими закономірностями структури семантичної пам'яті, відповідно до яких концептуальні мережі характеризуються нерівномірним розподілом зв'язків і формуванням структурних центрів [10, с. 41–47]. Це свідчить, що реконструйована мережа коактивацій відображає загальні когнітивні принципи організації семантичних систем, а не випадковий розподіл концептів. Концепти, які входять до множинних конфігурацій, набувають ширшого інтерпретаційного потенціалу, оскільки їх значення визначається системою відношень до інших концептів [5, с. 15–35; 3, с. 147–149; 7, с. 1–23].

Висновки. На матеріалі корпусу *Ideal Home* встановлено 24 статистично значущі коактивації ($q_{BH} \leq 0.05$; $\phi \geq 0.10$). Реконструйована структура має кластеризований характер: домінують внутрішньопольові зв'язки (15 із 24), тоді як міжпольові коактивації (9 із 24) виконують функцію міжкластерних зв'язків і забезпечують обмежену інтеграцію між сегментами мережі. Ядро становлять три відносно компактні сегменти: локусно-житловий (ROOM–LIVING ROOM; SOFA–THROW; THROW–BLANKET; THROW–CUSHION), сенсорний (LIGHTING–GLOW; LIGHT–GLOW; TEXTURE–WARMTH;

LIGHTING–ATMOSPHERE; COLOUR–TEXTURE) та текстильно-матеріальний кластер (LINEN–VELVET–WOOL–BOUCLE; DUVET–WOOL; DUVET–BEDDING). Результативні вузли ATMOSPHERE і RELAX зберігаються як статистично підтвержені точки інтеграції (LIGHTING–ATMOSPHERE; SPACE–RELAX), однак інтеграція відбувається через обмежену кількість міжкластерних зв'язків, а не через широку міждоменну зв'язність. Отримана конфігурація становить емпіричну основу для подальшого фреймового моделювання, у межах якого пріоритетними стають сценарії кластерного типу

(текстиль/м'якість; світло/сяйво; локусні підпростори) та механізми їх інтеграції в результативні вузли ATMOSPHERE і RELAX.

Затишок концептуалізується як результат інтеграції локалізованого простору, м'якого освітлення, теплих текстур і текстильних матеріалів, які формують цілісну атмосферу комфорту і розслаблення.

Перспективи подальших досліджень полягають у встановленні функціональних ролей концептів і побудові фреймових моделей прототипних сцен затишку на основі реконструйованої когнітивної карти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Geeraerts D. *Theories of Lexical Semantics*. Oxford : Oxford University Press, 2010. 341 p. DOI: 10.1093/acprof:oso/9780199278480.001.0001
2. Fillmore C. J. *Frame semantics*. *Linguistics in the Morning Calm: Selected Papers from the SICOL-1981*. Seoul : Hanshin Publishing Company, 1982. P. 111–137.
3. Langacker R. W. *Foundations of Cognitive Grammar*. Vol. 1: Theoretical Prerequisites. Stanford : Stanford University Press, 1987. 608 p.
4. Осовська І. М. Сучасний німецький сімейний дискурс: когнітивно-семантичний і комунікативно-прагматичний виміри : дис. ... д-ра філол. наук : 10.02.04 / Київський національний лінгвістичний університет. Київ, 2014. 471 с.
5. Barsalou L. W. *Cognitive Psychology: An Overview for Cognitive Scientists*. Hillsdale, NJ : Lawrence Erlbaum Associates, 1992. 410 p. DOI: 10.4324/9780203772843
6. Croft W., Cruse D. A. *Cognitive Linguistics*. Cambridge : Cambridge University Press, 2004. 356 p. DOI: 10.1017/CBO9780511803864
7. Murphy G. L. *The Big Book of Concepts*. Cambridge, MA : MIT Press, 2002. 560 p. DOI: 10.7551/mitpress/1594.001.0001
8. Kintsch W. *Comprehension: A Paradigm for Cognition*. Cambridge : Cambridge University Press, 1998. 480 p. DOI: 10.1017/CBO9780511527203
9. Marjeh R., Huth A. G., Redcay E., Hamilton L. S. Characterizing the large-scale structure of multimodal semantic networks. *Cognitive Science*. 2025. Vol. 49, no. 1. P. e70131. DOI: 10.1111/cogs.70131
10. Steyvers M., Tenenbaum J. B. The large-scale structure of semantic networks: statistical analyses and a model of semantic growth. *Cognitive Science*. 2005. Vol. 29, no. 1. P. 41–78. DOI: 10.1207/s15516709cog2901_3
11. Sinclair J. *Corpus, Concordance, Collocation*. Oxford : Oxford University Press, 1991. 179 p.
12. Stubbs M. *Words and Phrases: Corpus Studies of Lexical Semantics*. Oxford : Blackwell, 2001. 261 p. DOI: 10.1002/9781444313215
13. Tolman E. C. Cognitive maps in rats and men. *Psychological Review*. 1948. Vol. 55, no. 4. P. 189–208. DOI: 10.1037/h0061626
14. Axelrod R. *Structure of Decision: The Cognitive Maps of Political Elites*. Princeton : Princeton University Press, 1976. 404 p. DOI: 10.1515/9780691219769
15. Baker P. *Using Corpora in Discourse Analysis*. London : Continuum, 2006. 198 p. DOI: 10.3726/978-3-0353-0309-4
16. Agresti A. *Categorical Data Analysis*. 2nd ed. Hoboken, NJ : Wiley, 2002. 710 p.
17. Rayson P., Garside R. Comparing corpora using frequency profiling // *Proceedings of the Workshop on Comparing Corpora (WCC '00)*. Stroudsburg, PA : Association for Computational Linguistics, 2000. P. 1–6. DOI: 10.3115/1117729.1117731
18. Benjamini Y., Hochberg Y. Controlling the false discovery rate: a practical and powerful approach to multiple testing. *Journal of the Royal Statistical Society. Series B (Methodological)*. 1995. Vol. 57, no. 1. P. 289–300. DOI: 10.1111/j.2517-6161.1995.tb02031.x
19. Cohen J. *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences*. 2nd ed. Hillsdale, NJ : Lawrence Erlbaum Associates, 1988. 567 p. DOI: 10.4324/9780203771587
20. Newman M. *Networks: An Introduction*. Oxford : Oxford University Press, 2010. 784 p. DOI: 10.1093/acprof:oso/9780199206650.001.0001
21. Barabási A.-L. *Network Science*. Cambridge : Cambridge University Press, 2016. 456 p.

22. Collins A. M., Loftus E. F. A spreading-activation theory of semantic processing. *Psychological Review*. 1975. Vol. 82, no. 6. P. 407–428. DOI: 10.1037/0033-295X.82.6.407

23. Buck C. D. *A Dictionary of Selected Synonyms in the Principal Indo-European Languages: A Contribution to the History of Ideas*. Chicago : University of Chicago Press, 1949. 1515 p.

24. Ideal Home : [веб-сайт]. URL: <https://www.idealhome.co.uk/> (дата звернення: 23.10.2025).

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 27.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 07.05.2026